

VICTORIA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijns woord: 'overwinning'.

*

Bijzonderheden

De naam **Victoria** kwam in het Engels taalgebied niet in de mode vóór 1940; hij groeide toe naar een grote populariteit in de jaren '70 van de 20e eeuw. Daarna liep hij terug. In Amerika lag zijn hoogtepunt in de 50-er en 60-er jaren; maar minder sterk dan in Engeland.

*

Victoria van Abytina, Afrika; martelares met de priester Saturninus en zijn vier kinderen nl. de voorlezers Saturninus en Felix, Maria en Hilarion, die nog maar een klein kind was; daarnaast de beide senatoren Dativus en Felix en nog 41 anderen; † **ca 304; feest 11 & 12 februari**.

De keizers Maximianus en Diocletianus hadden de christelijke godsdienst verboden. Heilige boeken moesten worden ingeleverd en verbrand; wie ze verborgen hield, riskeerde zelfs de doodstraf. Dat gold ook voor mensen die weigerden aan de Romeinse staatsgoden te offeren. Samenkomsten van christenen mochten ook niet, laat staan erediensten.

Welnu, deze groep christenen werd gearresteerd op het moment dat ze bij elkaar waren om de eucharistie te vieren. Onmiddellijk werden ze voor Anulinus, de landvoogd, geleid. Net als Pontius Pilatus in het evangelie hield ook deze in het openbaar zitting. Ten aanhoren van een steeds maar aangroeiende menigte beleden ze onverschrokken dat ze christen waren en dat ze tot elke straf bereid waren, maar dat ze niet van hun overtuiging waren af te brengen. Hierop besloot Anulinus ze één voor één te ondervragen. Hij begon met Dativus. Anulinus verweet hem dat hij als hooggeplaatst staatsambtenaar toch wel de eerste moest zijn om aan de bevelen van de keizer te gehoorzamen; hij moest het goede voorbeeld geven. Maar Dativus antwoordde dat men God meer moet gehoorzamen dan de mensen, zeker als hun geboden tegen de goddelijke orde ingaan: "U kunt praten wat u wil. Ik ben christen. Daarmee uit!" De landvoogd liet hem op de pijnbank leggen. Onder de aanklagers was een advocaat, Fortunatianus. Hij was erbij geweest toen ze de groep arresteerden en had tot zijn schrik bemerkt dat zijn zuster, **Victoria**, zich onder de arrestanten bevond. Hij begon nu Dativus ervan te beschuldigen geestelijke dwang te hebben uitgeoefend op zijn zusje en op de andere aanwezigen... Eén voor één kwamen ze alle 49 aan de beurt. Sommigen stierven al onder de martelingen op de pijnbank, anderen werden uitgeput en half dood naar de gevangenis gesleept en bij de anderen gevoegd. Saturninus moest extra zware mishandelingen ondergaan, omdat hij priester en voorganger was, en daar ook rond voor uitkwam. Aan de voorlezers werd bij herhaling gevraagd of ze soms heilige boeken verborgen hielden. Ze gaven telkens hetzelfde antwoord: "Ik ben christen." Zodat Anulinus uiteindelijk in woede en wanhoop uitbarstte en de volgende liet halen. Het kind Hilarion probeerde hij te paaien met vriendelijke woorden, dat hij zijn verstand moest gebruiken, dat hij toch wel wijzer was, dat hij... Maar Hilarion onderbrak hem eenvoudig door te zeggen: "Ik ben christen en ben uit vrije wil naar de samenkomst gegaan." Toen dreigde Anulinus hem met de afschuwelijkste martelingen. Waarop hij uitriep: "U doet maar. Ik ben en blijf christen." Terwijl ook hij naar de gevangenis werd afgevoerd hoorde men hem nog roepen: "Eer aan God in de hoge!"

Nu kwamen de vrouwen aan de beurt. In moed en standvastigheid deden zij voor de mannen niet onder. Vooral **Victoria** toonde zich een heldin. Zij was naar de christenen gegaan, omdat haar ongelovige vader voor haar een huwelijk had gearrangeerd, terwijl zij het liefst als maagd voor Christus wilde leven. Zij had het nu het moeilijkst, omdat haar broer heftig op haar inpraatte. Omdat hij advocaat was, wist hij op alle mogelijke manieren op haar gemoed te werken. Maar zij riep net als de anderen: "Ik ben christen." Fortunatianus probeerde nog haar ontoerekeningsvatbaar te verklaren. Ook Anulinus raadde haar aan met haar broer mee naar huis te gaan. Maar zij antwoordde: "Ik ben christen. Mijn broers: dat zijn zij die Gods geboden onderhouden." Ook zij werd in de gevangenis geworpen. Daar stierven ze in de loop van de dagen erna aan honger, uitputting of aan de gevolgen van hun verwondingen door de martelpraktijken tijdens de verhoren.

*

Victoria Fornari, Genua, Italië; kloosterlinge; † 1617; Feest 12 september.

Kreeg in haar huwelijk zes kinderen. Verzorgde naast haar eigen huishouden vele hulpbehoevenden. Eenmaal uit de kinderen, stichtte ze een zustercongregatie. Leed onder de overste, die haar vaak wilde laten voelen dat zij het voor het zeggen had en dat Victoria niet moest denken dat ze meer was dan de anderen, omdat zij toevallig de Congregatie had gesticht.

Bekend was koningin **Victoria van Engeland** (1819-1901).